

Petőfi tájleíró költészete

Petőfi **tájverseiben** az **Alföld** sík vidéke jelenik meg. Ezen a vidéken született a költő.

Minden tájverséből érezhető a szülőföld iránti szeretete.

Költeményeiben a táj bemutatása összekapcsolódik a hazaszeretet érzésével. A versek személyes jellegűek.

Petőfi szemében a táj a szabadsággal egyenlő. /táj = szabadság/

Ide tartoznak a következő versei:

Az Alföld

A puszta télen

Kiskunság

A Tisza

A Tisza

A vers 1847-ben íródott

Műfaja: tájleíró költemény

Versszakok száma: 15

Sorok száma: 4

13 versszakban a nyugodt Tiszát mutatja meg – legjámborabb folyó

Utolsó 2 versszak a kiöntött, megáradt Tisza jelenik meg.

Tisza = forradalom

Ezt a 3 versszakot tanul meg fejből + írd is be a füzetbe!

*Nyári napnak alkonyúlatánál
Megállék a kanyargó Tiszánál
Ott, hol a kis Túr siet beléje,
Mint a gyermek anyja kebelére.*

*A folyó oly símán, oly szelíden
Ballagott le parttalan medrében,
Nem akarta, hogy a nap sugára
Megbotolják hajjai fodrába'.*

*Mint az örült, ki letépte láncát,
Vágtatott a Tisza a rónán át,
Zúgva, bögve törte át a gátot,
El akarta nyelni a világot!*